

راه بندها و پیاده روها : پیاده روها هر روز باریک تر می شود

امروزه با رشد شهرنشینی، ساختار شهر زیر نفوذ کارکرد وسایل نقلیه قرار گرفته و بسیاری از فضاهای شهری به گذرگاه و توقفگاه آنها بدل شده است به همین دلیل از حفظ و ساماندهی فضاهای حرکت عابران غفلت شده است .

در شهرسازی معاصر حرکت پیاده ها و نیاز و حقوق طبیعی آنها کمتر مورد توجه برنامه ریزان و طراحان شهری بوده و راههای مخصوص پیاده ها به عنوان تابعی از حرکت سواره ها به حساب آمده است و پیاده روها به منظور تسهیل آمد و شد وسایل نقلیه ، روز به روز باریکتر شده اند . مردم برای رفت و آمد و برقراری تعامل اجتماعی نیازمند حضور در فضاهای عمومی هستند و این نوع حضور ، فضاهای خاص خود را طلب می کند تا فرد بتواند آزادانه و بدون برخورد با مانع ، حرکت کند و تغییر مسیر بدهد .

در واقع از ویژگی های پیاده روها این است که حرکت عابر پیاده را تسهیل و امنیت لازم را برای او فراهم کنند و به همین دلیل این

روها (حد فاصل خیابان و پیاده رو) را به نوعی نرده گذاری کرد که خللی در حرکت عابران ایجاد نکند و یا از میله های راه بند یا تیرک کنار پیاده روها استفاده کرد و بین تیرک ها را زنجیر کشید تا از ورود وسایل نقلیه به پیاده رو جلوگیری شود . همچنین می توان با تعیین جریمه سنگین برای متخلفان ، از تردد موتور سیکلت در این مکانها جلوگیری کرد . تاسیسات ، تجهیزات و مبلمان شهری باید در مکان مناسب خود قرار بگیرند و در مکان یابی باید دقت لازم صورت گیرد ، مبلمان شهری باید مجددا تعریف و سازماندهی شود . البته باید توجه داشت که رعایت این موارد ، معضل و مشکل را به طور کامل از بین نمی برد .

ضرورت وجود دیدگاه طراحی شهری جامع و همه جانبه در انتخاب ، طراحی ، مکان یابی و استقرار عناصر مبلمان شهری بر مبنای ویژگی های فضای شهری است که تلفیق مجموعه این عناصر ، یک فضای شهری کارآمد را به وجود می آورد . ارتقاء و بهبود کیفیت محیط شهری و فضاهای عمومی شهرها علاوه بر افزایش رضایت شهروندان از محل زندگی خود ، موجبات شور و نشاط اجتماعی و شادابی شهروندان را نیز فراهم می کند و بر فعالیت های روزمره و اجتماعی شهروندان تاثیر می گذارد . تامین حقوق کلیه شهروندان در طراحی شهری اهمیتی فوق العاده دارد ، چرا که بدون برنامه ریزی ، متولیان مسائل شهری ناچار خواهند بود به دنبال وقوع هر مشکلی ، راه حلی برای آن بیابند و به جای عمل ، دست به عکس العمل بزنند .

منتقل و تراکم جمعیت ایجاد می شود که به بروز انواع آسیب های اجتماعی همچون جیب بری و مزاحمت برای بانوان می انجامد . چنین فضایی در ادبیات برنامه ریزی شهری ، به فضای بدون دفاع معروف است .

نکته مهم دیگر این که کارکرد چنین راه بندهایی ، جلوگیری از ورود وسایل نقلیه به حریم پیاده است ، در حالی که در عمل نه تنها این کارکرد عملی نشده است ، بلکه موتورسوارها به راحتی از پیاده روها رفت و آمد کرده و یا از آنها به عنوان پارکینگ استفاده می کنند و در بسیاری مواقع حتی بین دو راه بند ، تعداد بسیاری موتور پارک می شود و یا از میله های راه بند برای زنجیر کردن موتورها استفاده می کنند .

به این ترتیب نه تنها کارکرد اصلی این راه بندها عملی نشده ، بلکه مشکلات بسیاری هم برای عابران پیاده فراهم کرده است و در واقع راه بندها به جای فراهم کردن ایمنی ، ناامنی به وجود آورده اند . تجارب جهانی نشان می دهد که برنامه ریزی و طراحی پیاده رو زمانی موفق خواهد بود که علاوه بر عوامل کالبدی ، شرایط اجتماعی و فرهنگی و حتی الگوی روانی و رفتاری مردم نیز در نظر گرفته شود . برای از بین بردن چنین ناامنی هایی در پیاده روها باید فرم با عملکرد متناسب ، هماهنگ و سازگار باشد تا سرعت حرکت و راحتی حرکت در این مکانها بیشتر شود .

به عنوان مثال به جای اینکه راه بندها در وسط پیاده روها به کار گرفته شوند که به کندی حرکت و ناامنی می انجامد ، می توان کناره پیاده

بندها کجاست ؟ استفاده نادرست و غیراصولی از راه بندها در پیاده روهایی که مطالعاتی درباره آنها صورت نگرفته است باعث سد معبر و ازدحام بی مورد مردم می شود . راه بندها رابطه فرم و عملکرد را در این فضا مخدوش می کنند و باعث می شوند فرم بیشتر با عملکرد ناسازگاری پیدا کند و به عقیده بسیاری از متخصصان مسائل شهری ، همین ناسازگاری بین فرم و عملکرد ، زمینه ساز آسیب های اجتماعی فراوان است .

به عنوان مثال در یک مرکز تجاری همچون خیابان جمهوری در پیاده رویی که راه بند گذاشته شده است ، عابران به همراه بار و کالاهای خریداری شده وقتی به این راه بند می رسند ، نمی توانند با وسایلی که همراه خود دارند ، از راه بند به سرعت عبور کنند و همین امر سبب می شود یک وقفه حرکتی به وجود آید و این وقفه حرکتی به ردیف های بعدی جمعیت

گونه فضاها به تدابیر و تجهیزات خاص احتیاج دارد . پیاده روها معابر شهری ای هستند که تنها برای عابران در نظر گرفته شده اند و ورود هرگونه وسایل نقلیه به آنها ممنوع است ؛ اما آنچه به وضوح در پیاده روهای مادیده می شود ، این است که حریم اینگونه معابر براحتی از سوی وسایل نقلیه خصوصاً موتور سیکلت ها مورد تعرض قرار می گیرد (از پارک موتور گرفته تا تردد آن) . پیاده روها مهمترین شبکه دسترسی شهری هستند و برای سهولت در حرکت باید کاملاً بی مانع باشند و از این منظر راه بندها مورد توجه قرار می گیرند .

راه بندها حرکت سواره و پناه را تنظیم می کنند و اجازه ورود وسایل نقلیه موتوری را به داخل محدوده های عابران نمی دهند . پرسش اینجاست که آیا در هر پیاده رویی ، راه بند چاره گشاست ؟ جای درست و موقعیت مناسب راه

برگزیدگان

کارگردان فیلمهای رابطه ، پرنده کوچک خوشبختی، و عشق بدون مرز که در زمینه ی خلق آثار مستند نیز موفقیت های فراوانی داشته است درباره ی مسایل عمده ی سینمای ایران ابراز نگرانی کرد .
پوران درخشنده ، در گفت و گو با خبرنگاران در مورد معضلات حاکم بر پیکره ی

سینما داران ترجیح می دهند کار تولید تجاری را در مکان های در اختیارشان انجام دهند . وی افزود : ما به تعریف های تازه ای از برخی مفاهیم نیاز داریم ، برای اینکه بتوانیم مسئله ی ساخت و ساز سالن های سینما را در مناطق مختلف ایران حل کنیم و توزیع فیلممان بهتر شود و سالن های جدید راه اندازی کنیم .

ما در بعضی مناطق اصلا سینما نداریم یا بعضی سالن های سینمایی مان در مکان های دور از دسترس عموم مردم هستند و وقتی خانواده ای ۵ نفره تصمیم رفتن به سینما را بگیرند و خوش بینانه ماهی ۱۰۰ هزار تومان درآمد داشته باشند حداقل ده هزار تومان باید برای رفت و آمد در مسیرهای طولانی و بلیط سینما و غیره خرج کنند پس طبیعی است که اگر به این مسایل رسیدگی و حمایت نشود بر حجم مشکلات افزوده خواهد شد .

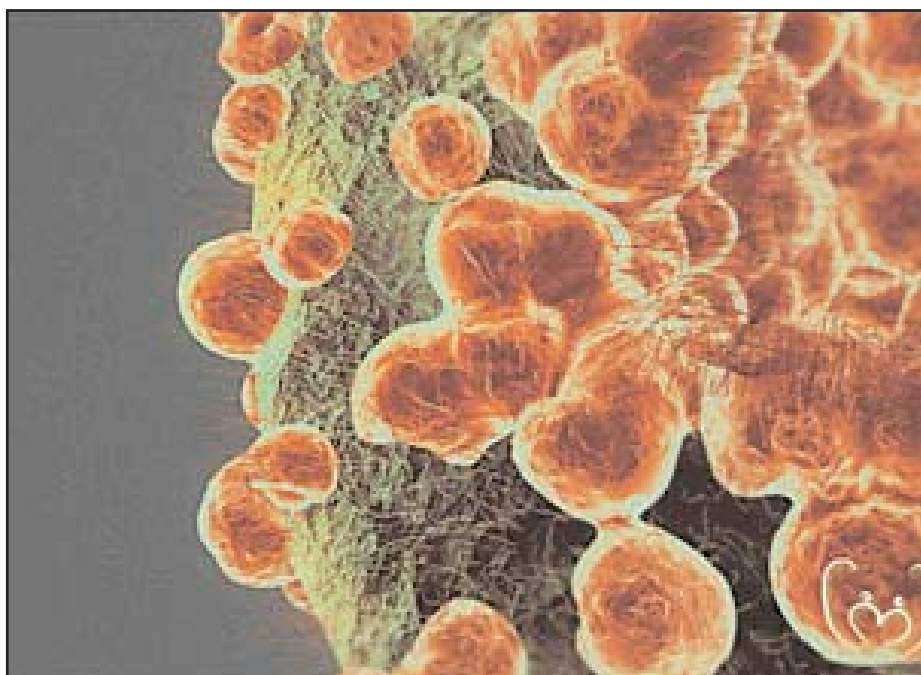
پوران درخشنده : همه ی ما در سینما دچار روزمرگی شده ایم

در حل معضلات موجود گفت : تمام اینها برنامه ریزی های دراز مدت ، دولتی و تخصصی را می طلبد و در شرایط روحی که الان ما قرار داریم هرچقدر کار فرهنگی انجام شود باز کم و اندک است . باید بدانیم در کدام زمینه ها باید بیشتر کار کنیم و در کدام قسمت ها اصلا نباید کار کنیم و چقدر به بدنه اصلی سینما که همان مخاطبین هستند توجه کنیم .
وی در مورد راهکارها پیشنهاد کرد : باید فیلمنامه و ساختارهای متنوع سینمایی را بیازماییم و برای گروه های سنی مختلف کار تولید کنیم و همه ی اینها دست به دست هم می دهند تا از این شرایط خارج شویم ، در وضعیت فعلی سینما دارد از بین می رود و در حال حاضر بودن یا نبودن سینما مساله است .

پوران درخشنده ادامه داد : اینها کارهایی است که دولت می تواند انجام بدهد ، همین سینما آزادی را در نظر بگیرید که ویتترین سینمای ایران محسوب می شده و مورد حریق واقع شد ، چند سال است به همین صورت باقی است و دارد به یک میراث فرهنگی از دست رفته تبدیل می شود و خیلی زودتر از اینها باید ساخت و سازش شروع می شد و به بهره برداری می رسید ، اما در همه موارد دچار نوعی روزمرگی شده ایم و قوانین مشخص ، مدون و از پیش تعیین شده در زمینه مسایل فرهنگی نداریم و هر اتفاقی که می افتد در همان لحظه می گوئیم خوب حالا یک راه حلی برایش پیدا کنیم .
درخشنده در مورد راهکارهای مناسب

وی در نظر گرفتن مسایل نمایش فیلم را نیز لازم و ضروری دانست و افزود : نداشتن کیفیت خوب پخش صدا و تصویر که به علت قدمت دستگاههای پخش بوجود می آید نیز لطمات بسیاری وارد می کنند بنابراین امکاناتی لازم است و در این زمینه باید دولت اقدام بکند .
شهرداری ها ، وقتی در هر نقطه ای پارک ایجاد می کنند می توانند بخشی از زمین مربوط را به مسایل فرهنگی اختصاص بدهند و این فرهنگ سینما را به وجود آورده و می توانند از این سهم خودشان هم بهره ببرند و سالن های ساخته شده را حتی اجاره داده و سوددهی و بازگشت سرمایه نیز داشته باشند .

سینمای کشور گفت : بخشی از مشکلات سینمای ایران به تولید و بخش دیگر به توزیع و مقداری از مسایل ، به اندیشه و ضعف فیلمنامه های نوشته شده مربوط می شود ، البته مشکل امکانات ضعیف در زمینه ی تولید ، برای به تصویر کشیدن فکر و سوژه های موجود نیز مزید بر علت است و همانطور که می بینید مسئله ی پخش و توزیع از اهمیت بالایی برخوردار است چون محصول ذهنی تولید شده را می خواهیم به مخاطب برسانیم .
درخشنده ، در مورد مشکلات سالن های سینما نیز گفت : الان وضعیت سینمای ایران در وضعیت حادی قرار دارد و برخی از سینماها ، به دلیل ضرر دادن تغییر کابری می دهند و

جاندار ذره بینی دریایی از گرمای زمین جلوگیری می کند

اکسیژن از متان استفاده می کنند و از آنجایی که گاز متان ، یکی از گازهای گلخانه ای و مولد گرمای زمین است ، لذا با جذب این گاز از سوی جانداران مذکور، تغییرات سودمندی در دمای جو زمین به وجود خواهد آمد .

دانشمندان دانشگاه هامبورگ ، این جانداران را در اعماق دریای سیاه کشف کرده اند که بدون وجود حتی اندکی اکسیژن به حیات خود ادامه می دادند با کمک گرفتن از این جانداران ، بدون سوختن اکسیژن و تولید

دانشمندان موفق شدند نوعی جانداران ذره بینی را در اعماق دریاها کشف کنند که می تواند در مبارزه علیه افزایش تدریجی گرمای زمین استفاده شوند . این نمونه های کشف شده شبیه به گونه هایی هستند که در دوران ابتدایی پیدایش زمین در این سیاره زندگی می کردند .

براساس گزارش منابع اینترنتی، زمین شناسان و زیست شناسان دریایی معتقدند که این میکرو ارگانیسم ها برای ادامه حیات به جای

دی اکسید کربن که خود نیز نوعی دیگر از گازهای گلخانه ای است ، درصد متان موجود در جو کاهش خواهد یافت .